
Αντιπέρραρχος (I) **Αλέξανδρος Οικονόμου**

Διοικητής Εθνικής Μετεωρολογικής
Υπηρεσίας (ΕΜΥ) και
τ. Διοικητής Διοίκησης Αεροπορικής
Εκπαίδευσης (ΔΑΕ)

Αθήνα Απρίλιος 2002

Ανήκω στην κατηγορία των ανθρώπων που δεν ομιλώ εύκολα για πρόσωπα και ακόμη δυσκολότερα συγγράφω. Η ιστορική έρευνα για την προσωπικότητα του Πτεράρχου Κωνσταντίνου Δαβάκη αποτέλεσε για μένα τιμή και πρόκληση.

Και αυτό γιατί στο πρόσωπο του ηρωικού Πτεράρχου, συμπυκνώνονται οι αρετές και η μεγαλοσύνη των Ελλήνων αεροπόρων.

Σ' αυτό το σημείο αξίζει να σημειωθεί ότι ο γράφων δεν ευτύχησε να συνεργαστεί με τον αείμνηστο Πτέρραρχο. Ήταν όμως τόσο σημαντικό το πέρασμά του από την Πολεμική Αεροπορία, που και μόνον ο απόηχος της αίγλης του θα αρκούσε για να δαπανηθούν τόνοι μελάνης.

Ο Κωνσταντίνος Δαβάκης ήταν η αφορμή για να ασχοληθώ ως αναγνώστης και μελετητής με την Ιστορία της Πολεμικής Αεροπορίας. Η γενναιότητα που επέδειξε στους πολέμους από το 1940 μέχρι το 1949 και ειδικότερα στην οργάνωση και εκτέλεση της πτήσης του Σμήνους των πέντε Ανσον από το αεροδρόμιο του Ελληνικού προς τη Μέση Ανατολή, για την συνέχιση του αγώνα, με εντυπωσίασε ιδιαίτερα.

Όσοι γνωρίζουν έστω και ελάχιστα τις συνθήκες που δημιουργούσε το καταγιστικό πυρ της Γερμανικής Αεροπορίας, σε συνδυασμό με τις περιορισμένες επιχειρησιακές ικανότητες των "Ανσον", με δεδομένο ότι είχε ήδη καταστραφεί το πρώτο αεροσκάφος του, με το δε δεύτερο μόλις επισκευασμένο, απογειώθηκε, κυριολεκτικά αισθάνονται δέος.

Η περίπτωση του ηρωικού Σμήνους των πέντε Ανσον, με την ψύχραιμη καθοδήγηση του Διοικητού του Σμήνους Επιχειρήσεων της 13ης Μοίρας, τότε Υποσμηναγού Κων/νου Δαβάκη, διαφοροποίησε την επικρατούσα στρατηγική αντίληψη. Αναλογιζόμενοι την αίσθηση του μέτρου όταν λίγο χρόνο πριν, η σύγχρονη και επιχειρησιακά άρτια Γαλλική Αεροπορία κυριολεκτικά αποδεκατίστηκε από την Λουφτβάφε.

Τα σήματα του Γερμανικού Αρχηγείου Αεροπορικού Στόλου, που εί-

χε την ευθύνη της εκστρατείας κατά των Βαλκανίων, τόσο προς τον Φον Λίστ όσο και προς το Ανώτατο Αρχηγείο του Χέρμαν Γκέρικ, διαβεβαίωναν ότι δεν μπορεί να διαφύγει ούτε μύγα από τον Ελληνικό Εναέριο Χώρο...

Αυτό το ίδιο πάθος του πολεμιστή φλογίζει την καρδιά του Κωνσταντίνου Δαβάκη και στη Μέση Ανατολή. Παράλληλα με τις Αεροπορικές Επιχειρήσεις που συμμετέχει στη προσπάθειά του να ανταποκριθεί η Ελληνική Αεροπορία στις πολεμικές της υποχρεώσεις, αυτός και ο τότε Υποσηναγός Ιπτάμενος Πάτρ. Μανάβης, επισκευάζουν με την μέθοδο του κανιβαλισμού, αεροσκάφη τύπου Μπλέννεϊμ, που ευρίσκοντο σε Νεκροταφείο Αεροσκαφών της Βρετανικής Αεροπορίας, μετατρέποντάς τα σε εν ενεργεία και ετοιμοπόλεμα!!!

Τα αεροσκάφη αυτού του τύπου είχε υποσχεθεί να χορηγήσει στην Ελληνική Αεροπορία η Βρετανική Διοίκηση, αλλά η χορήγηση καθυστερούσε. Η περίπτωση αυτή καταδεικνύει τη δύναμη της θέλησης, πρωτοβουλίας, και πείσματος. Κατά την γνώμη μου τέτοια περιστατικά θα έπρεπε να διδάσκονται στις Σχολές Πολέμου των Ενόπλων Δυνάμεων.

Θα μπορούσα να αναφερθώ σε πλήθος άλλων πολεμικών και ειρηνικών περιστατικών, όπου πρωταγωνίστησε ο Πτέραρχος Κωνσταντίνος Δαβάκης αλλά νομίζω ότι οι δύο αυτές περιπτώσεις είναι εξόχως διαφωτιστικές για την πολεμική αρετή του ανδρός.

Αυτό το στοιχείο, της υπέρβασης δηλαδή των συμβατικών αντιλήψεων περί καθήκοντος είναι που ξεχωρίζει τους πολεμικούς ηγέτες και γενικά τους ανθρώπους που διακρίνονται σε κάθε στίβο της ζωής.

Σε όλη την διαδρομή του στη Πολεμική Αεροπορία διέθετε πάντοτε την πρωτοβουλία, τη γενναιοφροσύνη, την προβλεπτικότητα και τη δημιουργικότητα, που τον έκαναν αναντικατάστατο σε οποιαδήποτε θέση ανέλαμβανε και τον κατέστησαν γνωστό ως αξιωματικό πολύ πέραν της γεννεάς του.

Όπως προκύπτει από αφηγήσεις συγχρόνων του και από ιστορικά στοιχεία που είναι σε γνώση μου, η αρετή του, η ειλικρίνειά του και η αποφασιστικότητά του, είχαν σε τέτοιο βαθμό εκτιμηθεί που χαρακτηρίστηκε ως προσωπικότητα κοινής αποδοχής για την Πολεμική Αεροπορία. Και αυτό σε μία εποχή όπου τα πολιτικά πάθη κυριαρχούσαν και οι προσωπικότητες με διαπαραταξιακή ακτινοβολία ήταν ελάχιστες.

Τολμώ να πώ ότι ο Πτέραρχος Κωνσταντίνος Δαβάκης προηγείτο

της εποχής του ως σύγχρονος ηγέτορας που συγκέντρωνε τα χαρακτηριστικά του υψηλού φρονήματος, της επαγγελματικής κατάρτισης, του ανεπτυγμένου αισθήματος δικαίου και της απaráμιλης εντιμότητας.

Ο Κωνσταντίνος Δαβάκης συμπεραίνεται ότι υπήρξε για τις Ένοπλες Δυνάμεις και για την Πατρίδα μας γενικότερα τόσο κατά τις ειρηνικές περιόδους όσο και κατά τις πολεμικές, ένας τιτάνας των Αεροπορικών Επιχειρήσεων ως και της Στρατιωτικής Σκέψης και Δράσης.

Υπήρξε σκληρός αλλά δίκαιος, με πολλές ευαισθησίες, αυτοκυριαρχημένος, σοβαρός, εχέμυθος. Είχε οξυδερκές πνεύμα. Συνάρπαζε και καθήλωνε τόσο τους υφισταμένους του, όσο και τους ανωτέρους του.

Κατά γενική ομολογία ο Κωνσταντίνος Δαβάκης κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του στην Πολεμική Αεροπορία θεωρήθηκε ως ο καταλληλότερος και σημαντικότερος σε θέματα Ασφάλειας - Πληροφοριών, Αντιτρομοκρατίας και Αντικατασκοπίας, ο άριστος Επιτελικός Αξιωματικός, ο θαραλλέος πολεμιστής, ο φλογερός πατριώτης και ο μεγάλος ηγέτης.

Η σημερινή έκπτωση των αξιών καθιστά την ανάγκη γνώσης και προβολής του έργου προσωπικοτήτων και ξεχωριστών φυσιογνωμιών των Ενόπλων Δυνάμεων, όπως του Πτεράρχου Κων/νου Δαβάκη.